

see paa den og erindre, at man ved at gaae i den Retning, som jeg her har antydet, vil faae den Formue med, som nu for en meget stor Deel besviger Staten for Skat, faae den — hvad enten man vælger Contingent- eller Procentsystemet — paa en ganske anden Maade dragen med, ville De see hen til det, saa ville De blive beroligede i denne Henseende; Staten vil, selv om den i videre Omfang fritager Indkomsten af den personlige Virksomhed, meget godt kunne faae det med, den skal have gennem denne Skat. — Naar man vilde for alvor gaae over til en Formue- og Indkomstskat, vilde det endelig ogsaa her i Landet være muligt at faae Indkomstskatten slaaet sammen med den communale Beskatning; thi jeg troer ikke, at Noget, som kjender Forholdene, Ansuelserne, Sædvanerne omkring i Landet, kan være i Tvivl om, at man ikke er tilbøielig til at opgive sin gamle Formue- og Veilighedsstat, navnlig ikke til Fordeel for en almindelig Indkomstskat. Formue og Veilighed er i og for sig et retfærdigt Princip, et rigtigt Skatteprincip, men er en reen Form, navnlig et aldeles ubrugbart Grundlag for en Statsstat, og frembyder end- ogsaa sine bethdelige Ulemper som Grundlag for de communale Skatter. Det er et Princip, som kræver en nærmere Bestemmelse, navnlig ganske vist, naar man skal benytte det til en Statsstat. Men naar man gaaer til en Formue- og Indkomstskat, til et saadant sammensat System, troer jeg ikke, der vil være Noget iveien for at slaae den communale Beskatning sammen med Statsbeskatningen. — Jeg har troet det rigtigt her ved denne første Behandling at fremsætte disse ganske vist almindelige og noget vidtgaaende Betragtninger. Jeg skal her gjentage den Bemærkning, jeg begyndte med, at jeg ikke drister mig til at afgjøre, hvorvidt der her i Folkethinget kan være Tale om i nogen høi Grad at omarbejde det Materiale, der ligger for os. Det maa fremgaae tilstrækkelig klart af disse Betragtninger, at jeg er kommen til det Resultat, at vil man ikke gaae ind paa en saadan dybere gaaende Forandring, maa man tage Contingentsystemet. Det andet System er saa løst, at man af reent praktiske Grunde ikke kan tage det; det

kræver et overordentlig besværligt Maskineri, som dog ikke vil bringe Tilstrækkeligt ind. Det er een Grund, en anden Grund er, at Contingentsystemet er Noget, vi omtrent have. Efter min Overbeviisning maa man ganske vist, naar man, som jeg haaber, skal beholde denne Skat, komme ind paa en heelt anden Bane. Men naar man ikke synes at ville det, saa foretrækker jeg hellere at beholde Contingentsystemet som noget Midlertidigt, som man lettere kan komme bort fra igjen, og som i og for sig ogsaa opfattes paa en saadan Maade rundtomkring i Befolkningen, at man ikke behøver at være bange for, at man skulde beholde denne Form for Beskatningen. Hvilket Resultat man end her kommer til, saa agter jeg for mit Vedkommende til Slutningen at stemme for Indkomstskatten, fordi jeg troer det i høi Grad nødvendigt at faae en saadan Skat. Jeg troer ikke blot, det er nødvendigt at faae den som midlertidig Foranstaltning, jeg troer tillige, det er nødvendigt og rigtigt ogsaa at føre Indkomstskatten ind i vort Skattesystem, ikke blot som Noget, der kan anvendes i nødvendige Tilfælde, i Tilfælde af Krig ligesom — jeg havde nær sagt en Reservefond — et Skattesystem, der kan anvendes paa en Tid, da man er i finansiell Nød, der kan forhjædes og udvides og ikke som Hartkornsstaten og flere andre indirecte Skatter sætter sig imod at blive forhjædet, men som er noget elastisk, der, saa at sige, er den eneste hensigtsmæssige Skat til saaledes at forhjæde, naar man trænger til extraordinære Beløb. Men dernæst er denne Skat ogsaa det, som i alle Lande har været Hovedmidlet til at fremme finansielle Reforme. Jeg troer, at vi af den Grund hos os først og fremmest behøve Indkomstskatten for Toldafgifternes Skyld. Indkomstskatten er ogsaa i den Henseende en næsten nødvendig Modvægt mod det Toldsystem, som jeg antager, at man maa komme til her i Landet som andre Steder, hvorved man indskrænker sig til at beskaffe almindelige Forbrugsjenstande, det Toldsystem, der trykker haardest paa de smaa Indkomster, men som er mindre trykkende, naar man til Gjengjæld lægger en Indkomstskat alene paa den mere velhavende Klasse af Befolkningen. Dernæst